цује се Откровење - тобоже на законитим основама. Даје се оправдање атеистичкој свести, која не зна за Бога у своме опиту. У том погледу свака мистика, преживљена Христом - мада и многоструко сатанска, налази законско право, јер је позната опитно и сада је изнад свакога теоретског расуђивања. Све лажне религије, засноване су на личном опиту.

На тај начин постаје природним прелаз ка новој култури, тзв. „New age“ - „Новој ери“ и „Correct thinking“ „Правилном мишљењу“. То је већ философија XXI века, сагласно којој је човек слободан само када чини оно што хоће. Ако он ограничава своје жеље, значи он ограничава своју природу, изопачава је и не може остварити себе. Заповести, моралне забране доживљавају се као ограничавање слободе, као оно што унижава човекову личност.

Најдрагоценији појмови за савременог човека су „плурализам“ и „слобода“. Они су плаћени високом ценом вековних мучних истраживања генија људске мисли. Свесни ми овога или не, они задобијају у животу свакога од нас особено значење, чинећи лажне закључке ове философије као објективне.

Такав логички развитак „тајне безакоња“ и њене културе, тобоже испуњене љубављу према човеку је одвојен, разуме се од тајне Ваплоћења Божијег. Ми видимо радикални атеизам савршено новог типа човека. Ако је то раније био хомо совјетикус, то је сада хомо економикус. Овај тип човека отеловљује у себи уништење самобитности, јединствености и непоновљивости, својствене сваком народу. Зато што је после постојања Бога човеком, у сваком народу истинско и прекрасно само оно што припада Христу.

Господ нас и посећује жалостима, невољама и тескобама, понижењем и посрамљењем да би очистио срце наше, омекшао, истанчао га, смирио га и сачинио га достојним храмом Својим.

Докле год смо на земљи, не можемо бити без узнемирености и искушења. Али колико год да су искушења мучна и немила, често она бивају веома корисна човеку, јер га смиравају, очишћују и уче.

Не падај духом за време јаких искушења, невоља или болести, све је то обличење и праведно поучно кажњавање од Господа Који испитује срца и бубреге ради очишћења, буђења и исправљања твога, ради спаљивања трња телесних страсти, и, зато немој се жалити ако ти понекад буде веома болно. Не обазири се на бол, већ на добре последице те поучне казне и на здравље душе... Треба све трпети.

Често откривај искушења своме оцу духовном или своме богобојажљивом пријатељу, а сам не буди строг према искушаванима, већ се старај да их утешиш, као што би желео и себи утехе.

Неискушано и обично железо изгледа као челик, и лим као сребро, и бронза - као злато, али искушавање показује њихову праву вредност. Тако и са људима бива.

старац Сава Псковско-Печерски

ПРАВОСЛАВНИ ПРАЗНИЦИ

Манастир Подмаине, Будва – Успење Пресвете Богородице.
Са благословом игумана јеромонаха Рафаила.

БЛАГОВЕСТИ

07.04.(25.03)

Лк, 1, 24 - 38;

блаженопочивши патријарх српски Павле
НА БЛАГОВЕСТИ

У име Оца и Сина и Светога Духа. Данас браћо и сестре, Богу се помолисмо на овај велики празник почетка нашег спасења као што се каже у црквеној песми. И ви знате да је данашњи дан, празник, када се свети Арханђео Гаврило по Божијем наређењу јавио Пресветој Богородици и наговестио да ће ова родити Сина Божијега. Она је прихватила одмах вољу Божију и само питала „Како ће то бити кад ја не знам за мужа?“ Док је исти Свети Арханђео јавивши се првосвештенику Захарији наговестио да ће му жена Јелисавета родити сина и да му да име Јован, а Захарија је показао неверовање, јер је знао да је жена његова нероткиња и већ стара, а и он да је већ стар. И онда је питао „какав је знак тога“ и зато је био кажњен немилом - *онемео је до дана док се то све не збуде. Света пак Богородица, кад је Арханђео рекао да ће „Дух Свети сићи и сила Вишњега је осенити“, рекла је смирено „Ево слушкиње Господње, нека ми буде по речи твојој .

Господ не чини никад насиље пред човеком коме је даровао слободу, као и над анђелима, разуме се. Он ту слободу коју је дао и држи, поштује је. Ако човек неће да иде путем Божијим, да се спасава, Бог га неће на силу да спасава јер би то било насиље, а Бог не може чинити насиље, као што Бог не може чинити ни грех јер грех и насиље нису моћ него немоћ. Јесте да је Бог свемогућ, али свемогућ у добру, разуме се.

И још ово да напоменем, да чес-

email: **manastirmaine@gmail.com**
prezentacija: **podmaine.weebly.com**

то имамо и тешкоћа са схватањем у овом свету, са тражењем не да мушко и женско буду једно у Христу Господу, него да буду исто. Јер у ствари, у свету тај феминистички покрет данас, женски лоби што се каже, то је уствари ево то, или још боље што каже Ото Вајнингер да је феминистички покрет данас уствари тражење еманципације блуднице у жени, не личности и мајке, личности у њој“. Треба имати у виду да је Света Богородица, и женски род са Њоме, уздигнут на највишу висину и певамо сваког дана и читамо да је Она „часнија од херувима и славнија неупоредиво од серафима“, јер је Она једина изабрана изнад свега рода људског да буде мајка Сина Божијега. То је оно што сваку жену диже на највећу висину ако, разуме се, и она се труди у томе што је и Света Богородица по својим духовним квалитетима изабрана да буде Мајка Божија.

„Сва лепота кћери цареве је изнутра“ (Пс. 45, 13), каже у псалму. И том лепотом, том унутрашњом чистотом жена зрачи и светли. Кад би жене у свету имале то у виду овај свет би био сасвим друкчији. Но, у ово садашње време, а биће и теже јер је Господ Исус рекао да што год се будемо даље приближавали крају света, да ће бити све теже и теже за истинску веру у овоме свету. Али нам је Он то унапред рекао да се припремимо и спремимо и да на тај начин у овоме свету будемо сведоци Сина Божијега, и мушки и женски род.

Данас имамо и ту прилику и радост да добијемо и новог служитеља у Господу, новог ђакона.

А реч грчка „ђаконос“ и значи то. Служитељ, слуга. Имати у виду реч Господњу: „Ко хоће да буде највећи нека служи свима, јер ни Син Човечији“, тј. Он, „није дошао да му служе него да он служи и да да живот свој у откуп за многе“. Никад не заборавити да је Син Божији до своје тридесете године на земљи био дрводеља, имао жуљевите руке и да се није стидео да пружи руку да добије за издржавање за оне јармове и плугове што је, каже се у време Светог Јустина Мученика, Он израђивао. Један такав интелектуалац, једна таква личност као што је свети апостол Павле, није се стидео да дању док је приповедао, ноћу је радио, правио је од козје длаке оне џакове и оне простирке и шаторе као што је у оно доба било на Истоку. Радили су и свети Василије Велики, свети Григорије Богослов и редом свети. Зато и ми никаквог посла да се не стидимо и не либимо, само да се стидимо и бојимо онога што је грех и онда ћемо заиста вером својом и животом по вери остварити смисао и циљ нашег живота у овом свету, тј. задобити блаженство у правој нашој отаџбини небеској у Царству небеском.

Молимо се данас Светој Богородици да нас подржи у свему светом и честитом, поготово све девојке, све жене у овоме свету и да наш народ и све народе у свету сачува од несрећа које су нас снашле и које нас сналазе. Пресвета Мајко Божија, помоли се Сину твоме и Богу нашем да нам помогне да останемо људи, народ Божији, народ Његов, деца Његова и у овоме и ономе свету. Бог вас благословио и сретан празник!

протоерej Александар Шаргунов

РАСПАД САВРЕМЕНЕ КУЛТУРЕ

Свака уметност има антропоцентричну димензију, тј. у њеном центру свагда стоји човек. Постоји хуманизам, као љубав према човеку, очишћеном Крвљу Христовом, а има и други хуманизам - љубав према човеку одвојеном од тајне Ваплоћења Божијег. Одавде започињу да делују две тајне. Тајна историје и тајна уметности.

Сада се може казати, да ми преживљавамо времена, када се не поставља питање, постоји ли Бог - већ следи друго: „Постоји ли човек?“. То јест, ствари су отишле доста далеко. Ми можемо проследити три етапе или три момента развитка ове несреће, тј. развитка оне културе, која је одвојена од тајне Ваплоћења.

1. Ликовна култура која још именује себе хришћанском, тј. има цветове, листове, чак и плодове хришћанства, храни се још наслеђем векова, но она се све више удаљује од својих корена.

2. У току је природан процес, када се благодатна димензија, од које се култура одваја, постаје излишном, тј.надградњом која се може укинути. Тврди се да су благородство, доброта, храброст, целомудрије, милосрђе - прекрасне и корисне особине за земаљски живот, но оне се крију у природи самог човечанства и немају везе са Богом.Зато је човеку потребно да стекне сва ова позитивна својства. Њихово стицање омогућиће људима да овладају земљом, те никаква апстрактна веза са небом није нужна.

3. Оптимистички рационализам се неизбежно смењује материјалистичким песимизмом, када човек видећи коначни циљ свога постојања у самоме себи и немајући снаге да осигура живот овога света, започиње рат против благодатних основа природног моралног закона и његовог Творца.

Последње достигнуће философске мисли је утврђивање примата опита над сваком теоријом. Одба-

> Хришћанин је дужан да се свим средствима и на сваки могући начин бори против разврата. Мора се супротставити масовном изопачавању људи, између осталог и парадама содомита који својим поворкама у хришћанским земљама скрнаве земљу орошену крвљу мученика. Хришћанин има и религијску и грагађнску дужност да и своју породицу и народ штитити од неморала. Посебно децу морамо чувати од содомита, као од некакве духовне заразе, зато што се разврату учи још од малих ногу. Треба се бунити у законским оквирима, треба разоткривати демонску суштину разврата, посебно содомског греха. Морамо бити проповедници хришћанства, с тим да наше речи буду потврђене примерним животом, јер ће само тако имати духовну снагу. Али ако човек говори против содомије, а након тога мирно седне испред телевизора или компјутера и почне да ужива у сценама разврата, његове речи биће сличне грому без кише који није у стању да напоји жедну земљу друге душе.
>
> *архимандрит Рафаил (Карелин)*